

верхньому Подністров'ї у результаті такої взаємодії в кінці II – початку I тис. до н. е. сформувалась висоцька культура, яка проіснувала до кінця VI ст. до н. е. Л.І. Крушельницька відзначає, що з другої половини VII ст. до н. е. на цій території з'являються культури, які поступово витісняють висоцьку культуру [1 с. 120]. Таким чином, дослідженний об'єкт відноситься до її фінального етапу. Разом із названими вище груповими знахідками ливарних форм гончарівська тимчасова майстерня утворює напрямок, який з'єднує придніпровські ремісничі центри ранньоскіфського часу і карпатські мідні родовища, що дозволяє припустити існування постійно діючого торгівельного шляху, яким з балкано-карпатських родовищ поступала мідна сировина до скіфських ливарників.

ДЖЕРЕЛА

- Крушельницька Л.І. Памятники скіфського времени на Верхнем Поднестровье. *Проблемы скіфской археологии*. Москва, 1971. С. 120–126.
- Ольговський С.Я. Походження форм для відливання скіфських наконечників стріл. *Сіверщина в історії України*. Вип. 9. С. 120–125.
- Раев Б.А. Каталог археологических коллекций. Новочеркасск, 1979. С. 161. 51, кат. 161.
- Романюк В.В. Скарби бронзових прутків Середнього Поросся. *Археологія і давній історії України*. Київ, 2019. Вип. 2 (31). С. 514–517.
- Ebert M. Ausgrabungen auf dem Gute Maritzyn, Gouw. Cherson. Prahistorische Zeitschrift. V. H. 2. Leipzig, 1913. 80 s. S. 9, fig. 6.

Olhovskyi S.Ya., Ilchyshyn V.V. Temporary foundry point in Lviv region and some issues of metalworking in the early Iron Age

The article examines a monument discovered by Lviv archaeologists, which once again confirms the work of wandering / traveling foundries in the early Iron Age. In contrast to the previous day, the existence of nomadic fishing was denied at this time, although a number of facts confirm this practice. The described monument also supports the existence of wandering foundries in Scythian times. It is a small sand dune on which lifting material has been collected in the form of foundry waste and artifacts associated with this production. Of particular note are the bronze rods, which were probably commodity ingots. The absence of a cultural layer, remnants of a workshop or separate smelting furnaces allows us to interpret this monument as a temporary point where wandering artisans operated for a short period of time, possibly serving the population of the surrounding agricultural settlements. In conjunction with the data on accidental finds of foundry molds, it has been suggested that there is a permanent route for wandering foundries from the craft centers of the Dnieper to sources of copper in the Carpathians and the Balkans. Commodity ingots show that it was not just an area of activity of wandering masters, but a trade route that connected the Dnieper craft centers with the Carpathian copper deposits.

Key words: metallurgical production, bronze casting, handicraft centers, temporary workshop, foundry molds, wandering masters, Honcharivka, commodity ingots.

REFERENCES

- Krushelnitskaya, L.I. (1971). Pamyatniki skifskogo vremeni na Verkhinem Podnestrovye. [Monuments of the Scythian time in the Upper Dniester region]. *Problemy skifskoj arkheologii – Problems of Scythian archaeology*, pp. 120–126. Moscow. [in Russian].
- Olhovskyi, S. Ya. (2016). Pokhodzhennia form dlja vidlyvannia skifskikh nakonechnykiv stril. [The origin of molds for casting Scythian arrowheads]. *Siverschyna v istorii Ukrayini*, issue 9, pp. 120–125. [in Ukraine].
- Raev, B.A. (1979). Katalog arkeologicheskikh kollekciy [Archaeological collections catalog]. Novocherkassk. [in Russian.]
- Romaniuk, V.V. (2019). Skarby bronzovykh prutkiv Serednego Porossia. [Treasures of bronze bars of Middle Porossia]. *Arkeologichna istoriya Ukrayini*, issue 2 (31), pp. 514–517. Kyiv. [in Ukrainian].
- Ebert, M. (1913). Ausgrabungen auf dem Gute Maritzyn, Gouw. Cherson. Prahistorische Zeitschrift. V. H. 2. Leipzig, 80 s. S. 9, fig. 6. [in German].

Стаття надійшла до редакції 21.01.2021 р.
Рекомендована до друку 28.04.2021 р.

УДК 811.512.2/.3-112»12»:81'373.21(477)

К.М. Тищенко

ЗОЛОТООРДИНСЬКІ ТОПОНІМИ ЛІВОБЕРЕЖЖЯ

Пам'яті історика і педагога
Віктора Володимировича Зайкі (1957–2020)

Топонімія України досі зберігає імена Чингізидів: Джучі, Батий, Бувал, Орду-Ічен, Шейбан, Башмак, Бурлюк, Узбек, Акул та ін. Збережені й імена емірів (хойонів): Субутай, Картан, Айдар, Алчедай, Каагадай, Бабуджі, Калантай, Коверга, Мамай. Навколо топонімів цих власних імен на карті знайдено упізнавані репліки численних супутніх ординських реалій. Це етюніми – татари, монголи, маньчжури, араби, алани, хини; хороніми – Золота Орда, Китай, Кашмір, Хваліс, Дербент, Ясріб, Мекка; інші реалії – монг. Яса, Білік, уруг 'клан', цахар 'кріпаки'; бешік 'письмо', самбар 'дощечка для письма', данъ 'реестр', церег 'військо', абух 'захоплений'; евенк. орон- 'олень'; дтюрк. каган, тазан, баскак, калин 'төвстий'; булгак 'колотиця'; Бурхан 'Будда'; асура, якут. хараыл 'карату', тат. савин 'верблод'; ар. аль-галуб 'дійна верблодиця'; пехл. бунак 'майно, шатро'; слов. пискар, став та ін.

Ключові слова: мовні контакти, топонімія України, Лівобережжя, Золота Орда, монгольські, тунгусо-маньчжуурські, тюркські, арабські, пехлевійські впливи.

1. Вивчення золотоординських топонімічних пам'яток на Лівобережжі збагачує джерельну базу історії України. За роки висвітлені окремі аспекти теми: [1, с. 458–479; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8, passim; 9, с. 736–757].

До часів Джучидів віднесено назви з власне монгольськими основами: Яс-, Білік-, Жуч-, Орж-/Рог-, Курен-, Тала-, Обух-, Хоруг-, Бурхан-, Жашк- (пор. пмонг. Яса, Білік, Джучі, уруг 'рід', пмонг. курен/ халх. гурен 'ставка', тала 'поле', абух- 'завойований', хоронг 'корогва', Бурхан 'Будда', засаг 'ясак, податок'). Інша група назв – від слів тунгусо-маньчжуурських і тюркських мов (двохомових ординців): основи Ворон-, Черемух-, Каган-, Бех- (прототипи евенк. орон- 'олень', чері 'військо' + чжурчж. може 'маньчжури', дтюрк. каган/ хан, бек/ бег 'бей'). Третя група назв продовжує іранські та арабські украллення: Бунак- (пехл. 'майно, житло, табір'), Мир- (ар. (a)mīr- 'емір', від XI ст. у М. Кашгарі [10, 89, 426]) та ін. Четверта група – слов'янські топооснови: Золот-/ Злат-, Став-, Стовп, Червоний Яр та ін. (слов. золот-, став-, столп-, Червоний Яр 'улус на Дону'). Ці реалії відповідають складу Орди та обставинам її панування.

2. Безпосереднім поштовхом до продовження студій стало звернення до автора 11.01.2021 р. історика архітектури О.А. Лобко по консультацію щодо її власної етимології для назв двох сіл на Поділлі – Вищеольчедаїв і Нижчий Ольчедаїв (Вн Муровані Курилівці). В ономастиці літопису дослідниця виявила ім'я золотоординського еміра Алчедая (1281), припустивши, що це і є прототип топонімів (О. Лобко, усне повідомлення).

З філологічного погляду ім'я Алчедай поморфемно відповідає репліці Ольчедаїв, а його вік пояснює упізнаваність у топонімах. Іншомовне давнє А- закономірно дає укр. О-. Відстань у 1,5 тис. км між Поділлям і районом походу Алчедая на Верхнє Поволжя не шкодить, адже обидва регіони справді перебували тоді у сфері впливу Золотої Орди [11; 12, карта].

Гіпотезу додатково зміцнює аргумент контексту: до однієї сільради з с. Вищеольчедаїв входить с. «Морозівка», – до 1946 р. **Татариськи** [12, с. 1024; 1, с. 458, 460; 7, с. 208, 210; 8, с. 528; 9, с. 755; 13, с. 194]. Для основного припущення стає апробацією те, що дві **сусідні** назви «*Tatarys'ki* ^Višeol'čedaïv» синхоричні (гр. συν/γ- + χώρα «з того ж простору»): основа однієї назви – етнонім *tatar*, а сусідньої – ім'я *tatars'kogo* ж еміра.

3. На початку нового етапу цих студій з імен еліти Золотої Орди [11] було вибрано імена, збережені у топонімах в Україні. Після того серед назв навколо них вдалося розпізнати топоніми часів Орди, а по взаємному зіставленні контекстів прояснити їхні неминучі звукові деформації.

4.0. Так були розпізнані продовження імен Джучі (сина Чингіз-хана) та його нащадків. Це Батий, Бувал, Орду-Ічен, Шейбан (І коліно); Башмак, Бурлюк (IV к.); Узбек (V к.); Акул (VI к.). Їхні еміри (найони): Субутай і Картан (1240), Айдар (1268), Алчедай і Кавгадій (1281); Бабуджи (1320), Калантай (1333), Коверга (1378), Мамай (1380) [11].

Але найістотніше, що далі навколо продовжень цих імен відкрилися супутні (бо однотипні у контекстах і по-мітні лише у зіставленні їх) назви реалій ординського часу. Звичний координатний (Декартів) виклад теми не дало здійснити несподіване розмаїття фактів. Їх довелося впорядковувати за «мозаїчним» методом (А. Моль, М. Маклюен). Резонанс (взаємопосилення) у пам'яті схожих часток об'єднує їх у мозаїчне ціле.

Тому матеріал поданий у мозаїці рубрик: (4.1) Ольчедай-, Айдар-, Татар-, Могил-, Катюжан-; (4.2) Яс-, Білик-; (4.3) Уруг-; (4.4) Калин-; (4.5) Бурхан-; (4.6) Субот-/Сувид-, Коверг-, Сокир-; (4.7) Ічен-, Бабуз-, Товкач-, Солон-; (4.8) Ясур-, Орлик-; (4.9) Жук-, Кагадій-, Узбиц-, Гін-; (4.10) Кашпер-/Каспер-; (4.11) Бувал-, Барап-; (4.12) Корнач-/Карнач-; (4.13) Корист-/Корост-/Хворост-, Герге-, Солон-, Савин-; (4.14) Картан-, Гурин-; (4.15) Золот-; (4.16) Коровель-/Гребел-/Хрул-, Калантай-; (4.17) Писар-; (4.18) Бешк-, Душ-, Самбур-, Бахмач-, Черемух-, Яструб-, Гамал-, Голуб-; (4.19) Церк-/Чирк-, Мамек-; (4.20) Батий-, Кулаг-, Акул-; (4.21) Серед-, Шейбон-, Моран-; (4.22) Древен-, Хваліс-, Навгач-; (4.23) Став-, Хорохорин-; (4.24) Бунак-, Таган-, Бурлук-; (4.25) Баскак-, Мир-; (4.26) Болгач-/Болшач-; (4.27) М'як-.

Схема переходу до Декартової системи розміщення цих же даних така. **Ключові імена Джучидів** наведені вище (4.0). Прототипами інших упізнаних продовжень ординських реалій є: **етноніми** татар, монголів (4.1), хинів (4.9), маньчжурів (4.18); **геноніми** катаганів (4.1), солонів (4.7); **хороніми** Кашмір (4.10), Золота Орда (4.15), кит. 中国 Чжун-Гуо, букв. «Серединна Держава» 'Китай' (4.21), тюрк. Тавгач 'Китай' (4.7), Хваліси, Дербенъ (4.22), Хорохорин (4.23), Ясриб (4.18), Мекка (4.27); **політоніми** Яса, Білік (4.2), уруг 'рід' (4.3), церег 'військо' (4.19), гурен (дав. курен) 'ставка' (4.14), став 'табір' (4.23), ярлик 'наказ' (4.8), өрөгө 'угода', якут. хариста- 'щадити, берегти' (4.13), со-

лон. каранчи- 'спостерігати' (4.12), якут. харабыл, монг. хоруул 'караул' (4.16), писар (4.17), монг. бешік 'монгольське письмо', данс 'реєстр', самбар 'дощечка для письма' (4.18), емір, баскак (4.25); **соціоніми** калин 'товстий' (4.4), калм. цахар 'кріпаки' (4.6), каз. нагаш 'родичі з боку матері' (4.22), булгак 'чвари' (4.27), бур. барап 'скриня з майном' (4.11); пехл. бунак 'майно для стоянки', монг. таган (4.24); монг. морин 'мерин, кінь' (4.21), тат. савин 'верблюд' (4.13), ар. гамал 'верблюд'; ар. галуба 'дійна верблюдиця' (4.18); **конфесіоніми** Бурхан 'Будда' (4.5), асура (4.8).

Читач сприйме цю мозаїку фактів у тій послідовності, яка була у досліді, а за потреби прогляне її частини за схемою (так робить і автор).

4.1. Ольчедай-, Айдар-, Татар-, Могил-, Котюжан-. Навколо сіл ВищеОЛЬЧЕДАЇВ, Нижчий ОЛЬЧЕДАЇВ Вн виявлені не лише *Татариськи*, а ціла група основ того ж кола:

- ВищеОЛЬЧЕДАЇВ Вн Мур. Курилівці: **ТАТАРиськи; КОТЮЖАНИ**, КОНИЩІВ КОТЛУБАЇВКА, ОБУХІВ, КУРАШІВКА, ВОРОНІВЦІ; + МОГИЛІВ-Под. (пор. Алчедай = Алчидай з геноніма алчи-татар [11, с. 59] + -дай/-тай 'по-' ; плем'я катаган; еміри Котлубай, Коничи, монг. абух- 'захоплений', калм. хорш- 'бути співучасником' [14, с. 57], евенк. орон- 'олень'; етнонім монгол).

Однокореневі назви: • **АЛЧЕДАР** Молд. {**КОТЮЖАНЫ** плем'я катаган, ОЛИШКАНЫ *Алчи-хан?}; • **ВОВКОДАЄве** Лг НовоАЙДАР: БезГИНОве, БАХМУТІВКА, СЕРГІЙВКА; • **ВОВКОДАВСЬКИЙ** [14] Хс Скадовськ: АНТОНІВКА, УЛЯНІВКА.

Похід Алчедая 1281 р. був не нападом ординців, а іхнім рейдом під проводом емірів-чингизидів Алчедая і Кавгадія на прохання іншого еміра тієї держави, князя Андрія Александровича Городецького [11, с. 36] (це третій син Александра Невського). Після походу замовник ненадовго став великим князем. Князь Лев Галицький теж запросив до Галичини татар Ногая для походу на західні землі Польщі 1280 р. (похід був невдалим).

4.2. Яс-, Білик-. Письмовим правом імперії монголів була Яса. На відміну від неї, усні висловлення Чингіз-хана і його нащадків були зібрани в Біліку і прирівняні до правових норм. Топонімія України досі послідовно розрізняє ці поняття: Ясоніль, Ясинувата, Ясна Поляна/ Більче-Золоте, Білка, Біличі, Більківці. Загадкові основи Ясополів, Ясногородок, Ясинуватих виявилися продовженнями не етноніма ясів-осетинів і не іранської Ясни, а Яси Золотої Орди. Переконливу групу складають назви-синоніми ЯСИНУВАТЕ Хк, Дп, ЯСИНУВАТА Дц, б. ЯсенУВАТІЙ Ліс Лг (абад 'місто') – і Ясногородка 2, Яснобір, Ясоніль, Яснопілля; • **БІЛИЧІН** Вн Бар: КОМАРІВЦІ, ГОЛУБІВКА, КУЗЬМИНЦІ, КАРИШКІВ ар. аль-кариш 'кисле молоко' У [10, с. 276]. (Регулярні приклади основ Яс- і Білик- – далі).

4.3. Уруг-. Слово уруг 'клан' [10, с. 152] не раз вжите у Біліку: «Після нас члени нашого уругу одягатимуться у золототкані шати, їстимуть **смачні й жирні страви**, сідатимуть на баских коней і пригортатимуть гарних жінок» (Рашид-ад-Дін, 1, кн. 2, 262). Традиція і правові норми утримували це становище протягом усього існування Золо-

тої Орди» [11, с. 8]. Серед багатьох основ реплік – Уруг-/Орж-/Ірж-/Р(о)ж-/Ріг. Найархаїчніша у назві ур. УРУГа у с. Кинашівка Чг Борзна (див. 4.18).

• р. КУТ.УРЖиха і с. КУТ.ОРЖиха ір. кент місто + уруг Пл ХОРОЛ монг. **харуул** ‘араул’: **МОГИЛЬне, ГЛИБО-ка ДОЛИНа; ОРИХівщина, ОРЛІКівщина ярлик, ГИРИНе** *-у-, ХІЛЬКівка Хулагу, кут ГОРБАТівка арбат у с. РОМОДАН, КРЕВЕЛівка якут. **харабыл** ‘араул’ (4.16); • КОТ.ЮРЖинці Хм КРАСилів: **КАЛИНівка, ОРЛІНівка, КУЧМА-Нівка;** • КОТ.ЮРЖинці Хм ПОЛОНін: **КАЛЕНИчи 2, БІЛЕЦЬке .ГОЛУБча, РОГОвичі, СЯГРів;** • КОТ.ЮРЖинці Хм Теофіполь: **КАРАБІЙвка якут. харабыл; ОРДИНіці, ВОРОНівці, КУНча, ГАЛЬЧИНіці, ШИБЕНа.**

4.4. **Калин-**. В ординських контекстах стабільно є супровідні назви від основи *Калин-*. Вона ж є і у фольклорі, вивчена М. Фасмером, В. Радловим, О. Янсеном. Лютий *Калин-цар* мав ім'я **не від калини**, а від алт., кипч., каз. *kalyң*, ктат., тур., тат., уйг., караїм. *kalyn* ‘товстий, ограйдний’ [16, II, с. 167]. Пор. • р. **КАЛИНівка** у с. Кучерівка См Глухів: с. КАЛИНівка, БЕШКи, СОРОКові БАЛЬЧики бальчик ‘болото’, ХОДИНе, ХОДУНя монг. **ҳотон** місто, ГОДУНівка. *Калинівки* трапляться не раз, як супровід сліду татар.

4.5. **Бурхан-**. Виходячи з монг. *Бурхан*, дтюрк. *Bırgan* ‘Будда’ [14, I, с. 118], вдалося зробити важливі знахідки: цей прототип продовжують назви сіл *Бурханівка* Мк, Дп, *Бурканів* Тр, балки *Бурханове* Дц, кута *Бурханове* Хк [1, с. 472]: • **БУРХАНівка** Дп Синельникове: **КАЛИНівське. ЯСне, СУХа КАЛИНа, МИРолюбівка, ВОРОНове, ПИСАРівка, ІВАНівка, ЧЕРВОНОЯРське;** • кут **БУРХАНове** у с. ТОПОЛЬське [17, с. 772] Хк «Ізюм» (= ГУЗун-Курган, 1850 [18, с. 220]: ЧЕРВОНа Поляна, ВОДоРІЗівка уд, ГОЛУБівка, КРАСНий Яр, ІВАНівка 2, КОМАРівка; • балка **БУРХАНова** л Сух. ЯЛАНчика алан Дц Амвросіївка: НовоІВАНівка, НовоЄЛАНчик, УЛЯНівське, ОБРІЗНе, МокроЄЛАНчик, БАГАЧівське, **ЖУКова** Балка, б. **КАЛИНова** у с. **КАЛИНове**; б. БОЙкова дтюрк. бой ‘сім'я’ у смт Войкове.

Є кілька топонімів, схожих на *Бурханів*: р. *Буркунка* Дц Бердянськ і дві р. *Бургунка* Хс. Одна з них має варіант *Бурганка* [18, с. 77], пор. дтюрк. *Bırgan/ Burqan/ Burğan* [24, с. 125–127]. *Бургунки* – це хибні пристосування XIX ст. («народна етимологія») до гімназійних знань про *Бургундію*. На карті дві р. *Бургунка/ Бурганка* досить близькі від с. *Бурханівка* Мк. Назви р. *Буркунка* і *Буркунове* за аналогією раніше могли мати основу **Буркан-*.

Смуга ойконімів від основи *Бурхан-* тягнеться на пів-світу до Чити через Росію, Узбекистан, Казахстан: **БУРХА-Новка** Рост., **БУРХАНы** Краснод., **БУРХАНа** Узб., **БУРХАН** Каз., **БУРХАНкуль** Челяб., **БУРКАН+** = «Бурукан» Чита [15].

4.6. **Субот-/ Сувид-, Коверг-, Сокир-**. Стaють помітні переваги методу контекстування; р. *Буркунове* тече у с. **СВИДівок**: тут виявлено синхоричний прототип Субутай (нойон Батия у походах 1240 р.). Інші видатні назви контексту: • **СВИДівок** на р. **БУРКУНове** Чг Чк: .р. ИРДИНь халх. **эрхтэн** ‘ті, що мають право’ у с. **СОКИРна** калм. **ца-хар** ‘сім'ї кріпаків і слуг, що живуть при князівс. **став-**

ках’ [14, I, с. 134] (див. і 4.20. СОКОРник), р. НОХАЄв Нагай, МОШНи, р. Устя-МОШНя чжурчж. Моhe маньчжури (Huang; [1, с. 479]), р. **КОВЕРЖин** л рук. Дніпра **Коверга** (емір, 1378) (4.13), р. **ЗОЛОТоноша, ТАГАНЧА** монг. таңан місце noctivl + дтюрк. -ча ‘по-’ [24, с. 650]; бол. БІЇвка у с. БЕРЕЗняги. Так виникає нова якість. Це вже не пустка по 1240 р. (крім звіту Дж. да Піан дель Карпіне про подорож з Ліону через Волинь і Київ до Монголії і назад 1246 р.). Справді, як тоді виживали у степу? Чому існували окремі села? Основи Сахар-/ Сокур-/ Сокир- вказують на **ца-харів**. Це перші контури Pax Mongolica.

4.7. **Ічен-, Бабуз-, Товкач-, Солон-**. Тільки на Лівобережжі збережений слід ім'я Орду-Ічена (брата Батия): • р. **ІЧЕНка** у м. ІЧНя Чг: .кут ЖАДЬківка, КАМАГла тюрк. *kamağ* ‘мечеть’; ТОМАШівка, ЧЕРВОНе, **ІЦЕНків, ВОРО-Нівка**, іРЖавець, ДОРОГІНка, БІЛЬМАЧівка; + р. **БАБУЗя Бабуджи** (емір, 1320) (і нп БАЙБУЗівка Од2, БАЙБУЗи Чк), с. ТАЛАЛАївка, кут ВАКУЛівщина, ліс ЧЕРЕМОШний у с. **ТОВКАЧівка** Тавгач ‘Китай’, кут ГОРЯНи *а- у с. МАМАЇвка; • **ЗаІЧЕНці** Пл ЗІНЬків: **БАРАНівщина, КОРЕ-Щина**; КОРЖівка, БУХАЛівка, **ІЩЕНківка** Ічен?, БІРКи, ГЛІНське *калин-?, КОРЛЮКове, ЯСенове; • **ЗаІЧИН-ці** Пл Семенівка: БІЛЯКи, **КАЛИНівка, НАГАЙники, НА-РІЖжа**; • **ЗаІЧЕНки** Хк Дергачі: КАРАВАН, КУРЯЖанка, **СОЛОНий Яр, СОЛОН.ИЦівка** **солони** (плем'я евенків, кит. 索倫/索伦, Suǒlún), СЛАТИне.

4.8. **Ясур-, Орлик-**. Крім назв від ім'я Будди (Бурхан-, Буркан-), з часом знайшлися й інші незалежні ознаки буддизму: Ясур-, Яшур- (пор. *асури*, від сскр. і палі «असुर्» [*asura*], кит. 阿修羅/阿修羅 [āxīūluo]: в індуйзмі – нижчі божества): ур. **ЯСУРівка** Чг ІЧНя, ур. **ЯШУРовщина** у с. ТИМОновичі Чг Семенівка (тут же **ОРЛИКівка** *ярлик: якщо ясавул > осавул, то ярлик > орлик ур. КАГАНщина; пор. і р. ОСИРа = ГОСИРа *ясир? л Случі Горині у нп СЕВЕРИнівка Жт Любар). До *асур* ще р. СУРА, с. ШУРА Вн, кут ШУРА, с. ШУРи Чг, кут СУРАївка і ШУРУйова Чг та ін. В Росії відомі АШУРково Тверс., Смол., ОШУРово Іван., ОШУРга Мари Ел, ОШУРково Арх., Бурят., АШИрова Челяб., АШИрова Омс.

• **ОРЛИК***ярлик Пл КОБЕЛЯКи: БІЛИКи, **ЖУКи, БУТЕн-ки, БОГДАНівка, Галі-ГОРБАТки** ар. арбат ‘монастири’, ЧЕРЕМУШКи, БАРАНники, **ЗОЛОТАрівка, АНТОНівка, ІВАНівка, ШАПКи** жабгу, КРИНИЧне корнач, СОЛОШине, КОМАРівка; + **МОГИЛів, КИТАЙгород** Дп. Притока **ОРЕЛЬ-Ка** = **ORELYK** [18, с. 400] до впадіння в Орель (1183, 1550 рр.) має 95 км. Від витоку Орелі до цього ж місця 78 км. Тоді основна річка насправді Орелька, і давня назва її *Ярлик.

4.9. **Жук-, Кагадий-, Узбиц-, Гін-**. Алчедай згаданий у літопису разом з *Кавгадием*, то ж природно було чекати у топонімі України продовжень і цього ім'я: • **КАГАДЇв-ка** Хк Барвінкове {Нова МИКолаївка; МОЛОЧне, КОРБівка, БІЛИКів Колодязь Білік, ІВАНівка 4 дтюрк. **jan-** повернатися, ЧЕРВОНа ГІРКа, МОЛОЧне, ЯСна ПОЛЯНА, МЕЧбілове Мякка (Афан. Нік.; 4.27), БАРАБАШівка, ГАРАЖівка 2 харадж; + НовоБАХМЕТЬєве, **ЗОЛОТі** Пруди,

ЯСногірка Дц]. Контекст зміцнив етимологію «КАГАДІївка < Кавгадий». З цим прототипом можуть бути пов'язані й назви від стягнених основ *Кадиївка*, *Кадиївці* Хм, *Кадїївка* Лг; можливо і *Калкат.инівка* *Кавкат-? Кр.

Літопис згадує Кавгадия і через 36 років, коли князь Юрій Данилович Московський отримав ярлик від велико-го хана Узбека на Велике князівство Владимирське. Кня-зя ескортував на Русь загін ординців на чолі з Кавгадием і Астрабилом [11, с. 30]. В Україні ім'я Узбека збережене у 5 гідронімах [19]. Це точно він, адже *біля трьох з них зга-дані хини* (!) • Чг Ріпки: оз. УЗБІЦЬке, ГІНевщина, бол. КАЛІновка, с. Ямище; оз. УЗБІЦЬке, кут ГІНевщина, ЦЕР-Ківка у с. КРАСківське; рівч. УЗБІЦЬкий, оз. УЗБІЦЬке, кут ГІНевщина, БОЙКовщина дтюрк. бой 'сім'я', ліс ТАБУНі-ще у с. Мутичів; оз. УЗБІЦЬке, ур. ДОРОГАНка, бол. МОЧУЛЬське у с. Яворці (Ріпки-1); ур. ІЗБІЦЬке, ПоМІРки, КОРОВАНкове, ур. ЖУЧки Джучі, СТАН у с. Ред'ківка, бол. КОРАБЛіще у с. Миси; оз. ТАТАРка у с. Губичі; дол. ПІСА-Ровка у с. ЧИЖівка = КОМАРівка; р. КОГАНець у с. Горностаївка; поле АСІРейки, ур. ЧИКАЛОвка *чикал* 'нестарша дружина' у с. Петрики; ур. АСЕРейки у с. Вел. Зліїв; кут МОГИЛЕвка, ліс РОГ у с. «Вишневе»/СВИН.ОПУХи+ тат. савин 'верблюд' + монг. абух- 'завойоване'.

Схожа на Свин.опухи назва • р. СВИН.ОБИЧка у с. СВИН. ОБИЧи+ / «Берестівка» Жт БАРАНівка: СЕРЕДня, МИРославль, КАШПЕРівка, РОГачів, ИВАНівка, Суемі, ВОЛО-ДИМИРівка, ДОРОГАНЬ, ДЕРЕВищина, р. ОРЛИК ярлик; КАМ'Яний БРІД. Звідси • ОБИЧів < *Обух- Чг ПриЛУКи: р. БОРШЕНська Бурхан у с. БОРШНа. ВАЛКи балик, КА-Нівщина, СЕРГІївка, оХІНЬки, ТОВКАЧівка, ГОЛУБівка, БІЛЕЩина Білік, СОРОЧИНці, МОХНівка, БОГДАНівка бодго, ВОЛОДИМИРівка, БІЛоШАПКи Білік + жабгу; ГУСТИНя гузи, МОХНівка, ВИСОКе биск-, ПОЛОНКи; • ОБИЧ < *Обух- Тр ШУМське: РОХМАНів, МІЗЮРинці, МИРОве, БІКівці, СуРОЖ, ИВАНківці, НовоСТАВ, ЦЕ-ЦЕНівка халх. цэцэн 'умілий, мудрий', ШУМБАР халх. самбар 'дощечка для письма'; • ОБИЩе < *Обух- Жт ОЛЕВськ: ХОЧИНе, СТОВПинка, ДЕРЖАНівка, САРНів-ка, КОРОЩине якут. харыстā- щадити, берегти; БУЧ-МАНи басма, ЗамІСловичі, БІЛоКОРОВичі Білік + араби; ЖУРЖевичі *чжурчж- , ЗаБОРОЧе; с. Рудня ЗЛОТин; ЖУБРовичі калм. самбр 'дощечка для письма'. Обич- з прийменником дало С-обич, -eve, С-опич См.

4.10. **Кашпер-/ Каспер-**. На своє історичне місце стала й ця основа (гр. Κασπείρα з пехл. Каšpīr 'Кашмір' [17, с. 435, с. 507]). Причини появи караванів з Кашміром можна зрозуміти лише тепер: це час, коли Україна з Кашміром (!) опинилися в одній державі. Назва КОСМИРин ІФ прямо продовжує скр. Kaśmira 'Кашмір'. Це нові подробиці Рах Mongolica.

4.11. **Бувал-, Баран-**. Ім'я сьомого сина Джучи-хана Бувал [11, с. 59] поза сумнівом збережене у назві села • БУ-ВАЛине См Путівль {^БУНЯКине; ВОРОНівка, ОРІХівка, РИЖівка, ГОЛУБкове, КАГАНЬ ^ЯЦине} (пор. хан Боняк, евенк. орон 'олень', монг. уруг 'клан', ар. ḥalūba 'дійна вер-

блюдлиця', каган, Яса) та упізнаване у пристосованих то-понімах-репліках: • БУЙВАЛОве См Кролевець {СВІДня, МИРне; ВОРОНцове, ВОРГОЛ} /пор. Субутай, емір, евенк. орон 'олень', маньч. аргал 'сарна' [20, с. 50]/; • БУЙВОЛів-ЦІ Хм Ярмолинці {КАДИЇвка, БАЛАМУТівка, ЯСенівка, САВИНці, ПереGІНка, АНТОНівці, БАРАНівка, ИВАНівка, ківці, КОРНАЧівка} /Кагадий, монг. баламут (i 4.21), Яса, тат. савин 'верблюд', хини, анти, бур. діал. **баран**- 'скриня з майном' [14, I, с. 76], ян, солон. **каранчи**- 'вдивлятися'/.

4.12. **Корнач-/ Карнач-**. Для останньої етимології перевіreno й контекст іншого варіанту назви: • КАРНАЧів-ка солон. каранчи- 'вдивлятися' Тр ЛАНівці: ОРИШківці, БІЛКа, БІЛОЗІРка, ЖУКівці; ИВАНівці, КРАСНОлука, КУ-ТЬСЬКА, КОРЖКІвці, КОРОСТова якут. **харыстā**- 'щади-ти, берегти'. Не виключено, що й КЕРНИЦі та КРИНИЧки (пор. КРИНИЧани .СМОТРич Хм Кам.-Под.).

4.13. **Корист-/ Корост-/ Хворост-, Герге-, Солон-, Савин-**. Перші основи переважно правобережні. На Лі-вобережжі кілька пристосувань: • ХРИСТАНівка якут. **харыстā**- щадити Пл Лохвиця: КРИНИЦЯ, ГАМАЛіївка, ХРУЛі монг. **хоруул** 'караул' (є і ХОРЛи Хс), БУДАКів-ка, СкороБАГАТъки; ЧЕРВОНа БАЛКА; • ХРИСТівка Пл ШИШАКи: ЖОРЖівка *юрж-; ВОРОНЯнщина, ПриШИБ, БАРАНівка, ЖУКова Балка КОВЕРДина Балка Коверга, БУХуни; (згадаймо і с. TAXTAУЛОве під Полтавою зі сте-повим слідом у кирг. тоqtoql 'раб, залишений в живих'); • НeХРИСТівка Пл ЧОРНухи: ХАРСики, БОГДАНівка богд-; СИНЯківщина, ВОРОНъки, КРАСНЕ, ЯЦЮкове, ЗаГРЕ-БЕЛля, БІЛИЧеве, КУРІНЬка, КІЗЛівка.

На Лівобережжі стався іранський перехід х- > хв-, а далі хв- > ф- (4.19, 4.21): • ХВОРОСТове якут. **харыстā**- 'щадити, берегти' Хк ВАЛКи балик: ЗОЛОЧівське 2, СВІ-Нарі савин; БРОВкове, ГУЗівка, КАЛЕНикове, ЯСеневе, ЧЕРЕМУШна, РОГівка, КАНТАКУЗівка (1453), БІЙське, ОБРІЗАНівка, БАРАНове; • ХВОРОСТяне Лг Новопсков: СОЛОНЕ, ТАНЮШівка, РОГове, ЗаАЙДАРівка; БІРки, ЗА-КОТНЕ, СЕРГІївка, ПІСАРівка; • ХВОРОСТянівка Лг Старобільськ: БУТОве, ОРІХове, АНТОНівка, КУРЯЧівка, ГАН-нівка, БУТківка, КАЛМІКівка, МАРИНівка *морин; • ШаХВОРОСтівка Пл МИРгород: КРУГлик; САВИНці тат. савин 'верблюд', БІЛИКи; ЧЕРЕВки, СОРОЧИНці, МАРЕ-Ничі *морин, СОЛОН.ЦІ солони, СТУПки, ПІСАРівка, ПОЛІВ'ЯНє, БАГАЧка, БУЛУКи, БІЄве, АНДРіївка, ОБУ-Хівка 2, КОШове, БУДАКівка, КОНЮШеве, СТОВБине, РО-МОДАН. Перехресні докази: не раз згадані не лише солони, але й слова їхньої мови.

• НeХВОРОЩа якут. **харыстā**- 'щадити, берегти' (коли це зникло, то «Не-») Пл Нові САНЖАРи: МОВЧанівка; МУШина ГРЕБЛя чжурчж. може 'маньчжури' + якут. хара-был, СОЛОНці 2, КЛЮСівка, БОГДАНівка бодго; БОЙКів-ка дтюрк. бой 'сім'я', ГЕРГЕЛИ монг. **гереге** 'угода', ПІСА-Рівка; • НeХВОРОЩа Хк. САХНовщина (евк. согон олень): НовоБОГДАНівка бодго/ тюрк. бодун 'мешканець', КРАС-На ГІРКа, БАГАЧка, КАЛИНівка, ВОЛОДИМИРівка, КРАС-НояРка, ОРІЛЬське, КАГАНець.

Рис. 1. Масштаби поширення на Лівобережжі топонімів від прототипів часів Золотої Орди: імен Джучидів, їхніх емірів та супровідних реалій. Пояснення у тексті

4.14. Картан-, Гурин-. В околицях назви від основи Хворост- [19] згаданий сучасник Субутая емір Картан (1240 р.), володар Задонецького улусу: • кут **ХВОРОСТянка** як. **харыстâ**- щадити, ЦЕРКовка, ИРЖавець у с. ФЕСЬківка Чг МЕНа: кут **ТАТАРовка**, ХОРУЖовка, **ХВОРОСТянка**, Яновський Край, ур. **ГИРИН** Хутор у смт Березна; кут **ХВОРОСТянка**, дол. **ПИСАРева**, оз. РОГова у с. Локнисте; брід і шлях **ТАТАРський** у с. БОБІРів хутір; оз. **ЯХОНЬків КРУЖок** Джахан, ур. і кут **ЦЕРКовка**, ЯСочков Куток, ЮРЧиха, БОРОВне у с. БІГАЧ; кут **ГУРИНОвка**,

рівч. ИРЖавець у м. Мена; ур. ДУНАЙки, випас **КАЛИНське** у смт МАКОШине; кут **КАГАЇвщина** *Кагадий, р. **КАРТАНЬ** Картан (емір, 1240) У, оз. **КАРТАНЬ** (XVIII ст. [18]); х. **ХИЛИКів** *Хулагу; поле **КОРЕНев КУТОк** *Курен- у с. Близьтова; р. **МАГУЛина** Канава іст. **могул** ‘монгол’ (у Т. Шевченка давня форма *моголи*) у с. САХНівка; бол. **ЗОЛОТУха** у с. Куковичі; поле **КОДОВБець**, **ОРЛИК**, кут **КОНОтоп** у с. Величківка.

4.15. Основа Золот-. Вище згадано, що ключовим для розуміння континуантів Біліка став композит **Більче-Зо-**

лоте Тр. Водночас він же дав підставу для інтерпретації Золотих, Залотоноши, Залатих як історичного сліду Золотої Орди. Є десятки ЗОЛОТИХ Полян і ЯСНИХ Полян. Вони поширені не лише на землях власне Золотої Орди (на рис. 1 її кордон і улуси показані за [11; 12, карта]), що усвідомлено уперше.

Як видно зі схеми, обабіч кордону живе підкорене населення (монг. **hün** з кит. 人口 **rénkōu** ‘населення’ (https://uk.wikipedia.org/wiki/Монгольська_мова: основи ГУН-, ГІН-, ХИН-) з сотнями осередків колонізації та асиміляції. І цей стан триває століттями. Власне про це й говорить підручник історії. Але не спиняється на конкретиці, яка дотепер була мало відома.

4.16. Коровель-/ Гребел-, Хрул-, Калантай-. Істотною реалією ординських часів мала бути захищеність селищ. Дещо вже з'ясували калм. **цахар** ‘сім’ кріпаків і слуг, що живуть при князів. **ставках**’ (4.13) і якут. **харыстा�-** ‘щадити, берегти’ (4.12). Сюди ж і основа Коровель- та її пристосування, родичі монг. **хорул**, чагат. **караул** ‘охрана’ (пор. і ХОРОЛ, -ыці, ХРУЛі Пл, ХОРЛи Хс 4–3, КОРОЛ-, КОНЮШКИ-КОРОЛівські Лв 4–21). Трапилася у інших кортежах і перша репліка ім’я Калантая (емір, 1333): • ур. **КОРОВЕЛЬ** як. **харабыл** ‘караул, сторожа’, ЯНІВСЬКЕ, кут КУЛИШІВКА, ОСАУЛківка *Яс- у с. Шестовиця Чг Чг: кут **КАЛАНТАЙ**вка Калантай, ур. **КОРАБЛІЩЕ**, поле **ЦЕРКОВНА РУГА**, МОРГУНОве перс. моргун ‘змій’ у с. Шибиринівка; • **ЗОЛОТУХІ** Пл ОРЖИЦЯ монг. уруг ‘клан’: ЗаГРЕБЕЛля **харабыл**, ЧИРКІвка черіг ‘військо’, ОРЖИЦЯ, МІСЮРІвка, ДЕНИСівка, ХОРУЖІвка, ХОРОШКИ, ВОРОНІнці евк. **орон** олень, ЗаРІГ *серег?, МІРолюбнє, іРЖавець 2, САВІНці тат. савин, ЛАЗІРки; • **ЗаГРЕБЕЛля** як. **харабыл** ‘караул, сторожа’ Пл ГРЕБІнка: ОРЖИЦЯ; САЇвка, ПІСАРЩИНА, ОСАВУЛЬЩИНА *Яса, КУЛАЖІНці *Хулагу 1263; • **ЗаГРЕБЕЛЬНЯ** як. **харабыл** ‘караул’ Вн КАЛИНІвка: КОТЮЖІНці, ГОЛУБІвка; ДРУЖНЕ даруга, ДРУЖелюбівка (пор. МІРолюбівка), АНТОНопіль, ИВАНів, ПІСАРІвка; • кут КУРБАЛівка **харабыл** у с. ГОРБАТвка арбат Пл ДІКАНЬка: кут БАРАБАШі у с. Звягольське [17, с. 770]. ГОРЯНЩИНА *агаряни (4.21), ПІСАРІвщина.

4.17. Писарі стали суспільним подразником саме за Орди: «Емір Золотої Орди Кацик (Касачик) 1257 р. прибув до Новгорода аби провести **перепис населення** і «десятину просити». Новгородці «выгнаша их не давше»... За два роки татари знов прибули до Новгорода по те саме. Віче поділилося; ординці «нача... боятися смерті», і князь Александр Невський мусив приставити до них охорону. Уранці «почаша ездити **оканьни** по улицам, пишюче дому християнськія» [11, с. 103].

4.18. Бешк-, Душ-, Самбур-, Бахмач-, Черемух-, Яструб-, Гамал-, Голуб-. Незалежними ознаками присутності монгольських писарів є основи Бешк-/ Биск- (монг. **бешік** ‘монг. ліс’/ ‘писмо’) і Самбір-/ Самбур- (халх., бур. **самбар** ‘дошка/ дощечка для письма’ [14]): • **БЕШКИНЕ** См Глухів: УЛАНове, ПіДЛАНЬ, КОМАРІвка. КРАСНОЯРськ; ЧЕРВОНІ ВІШКИ (пор. і ВІШЕОЛЬЧЕДАЇВ Вн бешік), БАРАНІвка,

СУХОДІЛ, КАЛЮЖНЕ Хулагу, ЯСТРУБЩИНА ар. Ясріб ‘Медина’, КОРЕНЬОК/ КУРЕНекъ [21, с. 19–12], СОРОКОВІ БАЛЬЧИКИ (осет. бальк ‘виправа по здобич’/ монг. балик ‘місто’/ а, за топографією [21, с. 19–12], швидше з монг. **бальчик** ‘болото’), ЕМАДИКИНЕ (Юмадук-Оглан, Джучицід у IX коліні, 1425 р. [11, с. 222]), КАЛИНІвка; + ГАМАЛіївка См Шостка (ТОМАЛІЕвка [21, с. 19–12]); • **БЕШКІВКА** Чг КОРЮКІвка: КОЗІЛівка, КАМКА тюрк. **kamaq** XIII с. al-samī, мечеть [10, с. 627] (і 4.21), УРЧЧЯ уруг, ГУРИНІвка 2 новомонг. **гурен**, дмнг. **курен** ‘військ. ставка’, БРЕЧ *Берке, ГОЛУБІвщина ар. галба, галуба ‘дійна верблюдина’ [10, с. 785, с. 811], САВІНКИ; • р. **БЕШКА** Кр Н. Прага: р. **ДУШНА** халх. **данс** ‘реєстр’ [14, с. 172], – отже, носову ще почують як юс > у; ГАННІвка, УЛЯНІвка, ІЗМАЙЛівка, ГЛИБоке, КОРИСТІвка як. **харыстā-** щадити, ИВАНІвка, РОЖЕве, БУТІвське, КУКОЛівка, ЗОЛОТарівка. ЯСИНУВАТка; • **БИШКІН** п С. Дінця у нп Верх. БИШКИН Хк Первомайський: БЕРЕКа Берке, БЕРЕЦЬке, КАШПУРІвка, ПереPІЗНІвка, СУМці ар. **соум** піст; • Ниж. БИШКИН Хк ЗМІІв: ЧЕРКАСЬКИЙ БИШКИН .СУХА ГОМІЛЬша, КУКУЛівка, БУТІвка. ЧЕРЕМУШНЕ, БОРОВА. МИРгороди; • **БІСКІВ** Чв: БІСКів; • **БИШКИ** Тр КОЗова: **ЗОЛОТА** Слобода, ЦІЦОРИ, КОЗівка, лів, ЯСТРУБове, ДРАГОМАНІвка, ДЕНИСів, ХОРОСТЕць як. **харыстā-** щадити; • **БИШКІН** См Лебедин: БОРОВЕНЬКИ, СТУПКИ, ХІЛЬКове, КУЛИЧКА Хулагу, МИРНЕ, ЯСНОПІЛля, ГЛИБоке, САВЕНКИ тат. савин ‘верблуд’, ГАМАЛіївка ар. гамал ‘верблуд’, ВІСТОРОП *Ясріб; МОЛОЧНЕ, КАЛЮЖНЕ, КОРЧАНИ, ЧЕРЕМУХІвка, ВАЛКИ балик, БАРАБАШІвка, БУКАТИ, БОЙКИ, ГОЛУБІвка, ЖАДЬкове монг. жад спис; • **БИШКІВ** Лв Жовкви: БОРОВА, ПІРАТИн, ПідДЕРЕВЕНКА, ДЕНИСі, ИВАНІКИ, усі, ці, ЗАШКІВ, ВОРОНІвка, ГОРОДЖІВ, МОГИЛЯНИ, БОРОВЕ, ГІРКАНІ, ЧЕРЕМИШНА, БОЯНЕЦЬ;

• руч. САМБІР = НЕДРА, НАДРА у нп. Вел. САМБІР і Малий САМБІР См КОНотоп хан: КОХАНІвка, БІЛОЗЕРКА, ГАМАЛіївка, р. КОМАРІвка і прот. ВІРівка = Веревка... у с. ВІРівка, ЩЕКІнське, ЧЕРВОНІЙ ЯР, САРНавщина, САРАНІвка, руч. КОРЧАЖІН = КОРЧАГІн, р. КУКІЛка у с. Соснівка, р. РЖавець у с. ХІЖКИ, р. ЯЗУЧА п ЄЗУЧУ *Яса, руч. БАСАКІв у с. НечАІвське; • ур. САМБУРЦІ, ГРЕБЕЛЬКИ, кут БАЛІЧанка монг. балик ‘місто’, СТАВок у с. Вел. ЗАГОРІвка *сагр Чг БОРЗна (тут кут КУСТОВЦІ, ур. ЗаРОЙ, БІЛОЗЕРЩИНА): кут ХРЕЩАТИК у с. Вел. Доч; поле ХІЛЬКов Хулагу у с. Берестовець; кут ГОЛУБІвка, ур. ЗОЛОТарьове у с. Любомудрівка; кут ЗаМУЛІвка мулла, ур. УРУГа (повна відповідність монг. **уруг** ‘клан’) у с. Кинашівка; • кут САМБУРКІ під Києвом: МИШОЛІВКА, КИТАЄве, КОРЧУВАТе; • ур. САМБУРЩИНА, ЧУМАЛІ, кут ГОЛУБІвка, ТРОЦІвка, ХІЛЬКівка, БІЧИХА, ЧАЙКА у с. ГОЛІнка *калин- Чг БАХМАЧ (пор. Башмач-): р. РОМЕН, ліс КОМОРА *хомора халх. **хамар** суміжне [14, III, с. 13], ВІСОЩИНА, ГОЛУБ. ИШІННЕ, став ЯЦУНКА, ГАНДЖАРІн; кут ГОРБАНІвка, ОХМАТИвка, яр ЦВІРКунів, оз. ВІР, р. Сейм у м. БАТУРИн; Хутір БОЙКІв дтюрк. бой ‘сім’ у м. БАХМАЧ; став ПІСАРІвський, РАКШИНА Долина; кут ДУДКівка і дол. ДУДЧИНА у с. БАХМАЧ; кут ПІСАРЩИНА і поле КУРІНСЬКИЙ

Степ у с. Зарукавне; поле ЧАЙКи, **МОГИЛки**, р. БАСАКова у с. ГАЙВОРОН; ліс БУТівщина у с. Шевченкове; кут ОРЛІ-Ківщина ярлик у с. КУРІНЬ; кут СТАВКОв'янЕ, ХуторянЕ, поле ВЛАДИМИРівщина (< Владимир, васальне Велике князівство Орди) у с. ІЛлінці дтюр. іл 'країна'. Ойконіми Володимиривка мають такий розподіл за областями: Дп7; Од7; Мк6; Кр6; Кв5; Зп4; Вн4; См4; Хк4; Дц3; Пл2; Хс2; Жт2; Вл1; Лг1; Чк1. Інвентар супровідних основ великий, але частотних прототипів небагато: окупація степовиків сталася одночасно, тому схожі й засоби позначення незнаних раніше реалій.

4.19. **Церк-/ Чирк-, Мамек-**. Те, що основа Церк-швидше за все є пізнім пристосуванням від калм. цэрг 'військо', стало помітно з непояснено однотипних назв на зразок: Біла ЦЕРКва Кв, Зк; БілоЦЕРКівка Зп, Мк, Пл, Хс; БілоЦЕРКівЦІ (?) Пл, Чг; кут ЦЕРКівЦІ (?) у с. Лемеші Чг, кут ЗаЦЕРКів'я = ЗАРІЧчя біля с. ЛОПА-ТИчі Чг (калм. цэрг ~ пмонг. сэрэг); кут ЦЕРКОВСЬКА (?), дол. ГАРБЕЛЬєва у с. Слобода; х. ГОРБОЛєєвка Чг Чг; яр ЧИРКОве калм. цэрг військо з дтюр. **черіг**, г. ЦЕРКОвна у с. Дегтярівка; ур. ТЕТЕРкіно дтюрк. тітір 'порода верблюда' [24, с. 564], кипч. XIII 'арабс. верблюдиця' [10, с. 458] і ЦЕРКУНовка халх. цэрэг, калм. цэрг військо у с. ЯСне (Яса); ур. ЦИРКУНовка, ТІТЕРкіне тітір ве-рблюд [24], ліс РОГачі у с. УЗРУЙ Чг Новг.-Сів. (тут же кут БУНАКівка, ліс КАМКін Ров камағ у с. ШЕПТаки; с. МАМЕКіне, пор. Мамак 'Мамай' [11, с. 182], ФОРО-СТОвичі як. **харыстә**- щадити; ліс СИНДРАКОв (дтюрк. сандри 'говорити безладно' (4.20), кут КАМКовщинпа тюрк. камағ у с. Красий Хутір, кут СУНДУКовщина у с. ЯМнє). Більше аргументів зі сполучень ур. ЦЕРКОвний РІГ (?) у с. Бондарі+ і кут ТАТАРівщина у м. Остер Чг; х. ПИСАРевський; ур. КАМКовщинпа тюрк. камағ у х. МОВЧанів, поле ЦЕРКОвна РУГА (?) у с. Шибири-нівка Чг Чг. Останній мікротопонім набуває сенс, якщо погодитися, що його складники – з монгольського матеріалу: калм. цэрг 'військо' + монг. уруг 'клан, родина'.

4.20. **Батий-, Кулаг-, Акул-**. Джучидом у III коліні був Хулагу, засновник династії Хулагидів у Персії. Імовірним продовженням його ім'я є основа Кулаг-/ж-. Бував на Лівобережжі і його онук Акул (VI коліно) – пор. основу Акул-/ Вакул-: • КУЛАЖИНці *Хулагу 1263 Пл ГРЕБінка: ЗаГРЕБЕЛля як. **харабыл** 'караул, сторожа', ОРЖИЦя; САІвка, ПИСАРщина, ОСАВУЛъщина *яса-, МАР'ЯНівка; • КУЛАЖИНці Хулагу Кв БРОВари: **ГРЕБЕЛЬки** якут. **харабыл** 'караул, сторожа'; КАЛИНівка, КНЯЖичі, БОГДАНівка богда, КРАСИЛівка, РОЖин, РОЖівка, КАЛИТА (Іван?); • б. КУЛАЖИна у с. ЛІСники Кв КСв: ХОТів, КРУГлик, КРЕ-МЕНИще керем; ЖУКи, ЗабІР'я, КАТЮЖанка 2, РИКунь рг, КНЯЖичі, САВЕНки, КОЗАРОвичі. ГЛІБівка, БУЧа .ГУ-РІВщина, КРЮКівщина хоруг-?, ЛІСовичі, МИРОцьке, ТО-ЛОКУНЬ укр з. монг. толокно, СИНяк, ВОРОНъківка, ЧЕР-ВОНЕ, ХОТЯНівка, ЗабУЧя, БІЛОГОРОДка, ЯСногородка;

• кут КУЛАГОвщина Хулагу, ТУПИЧівка *тиофек самопал і г. ШОКУРова цахар у с. АНТОНОвичі Чг Чг: ур. ЯЦе-

во і оз. БУЯНицьке у м. ЧЕРНігів; кут КАЛУГа Хулагу, ліси ВИРи у с. АНИСів; кут ГАТЬМАНів у с. Москалі; кут БА-ТУРовщина, оз. БАТУРинові КРИНИЦі, кут КОЖУ.М'ЯКи хозя 'ходжа' + Мякка 'Мекка', ПЕКУРи, яр ПЕКУРів РІГ, ур. БАТИїв Вал, ТУДОРовщина (татар?), яр КРЕМ'ЯНє Урочище, рівч. АРАПИНОв Ров, могила ШИРОЧишине Кладовище, ТУДАРовщина (!), ЦЕРКовище у смт СЕД-нів; тут же частина р. Снов – БАЛИкова ЯМа; луг ЗОЛО-Тинський у с. Лукашівка; оз. КАЗАР у с. Сивки (+1970); ур. ЗОЛОТуха у с. ХАТИлова Гута; рівч. ХАВин, оз. ЯМа, р. САКівка, р. і оз. ЗАБАЧ іст. **Забаш** «Азовське море» у с. БороМИКи (пор. р. Мика = Мека Жт Радомишль=МИКгород+); ур. ВОРОНи евенк. орон 'олень' у с. Моргу-личі; х. ВАКУЛин; ур. ВАКУЛине Жиліще у с. Петрове; кут КАМАКовщина тюрк. камағ, ур. РОГОвка, оз. МОГИЛки у с. Буди; г. ВОРОНішина і луг РОГи у с. БОРки = «Снов'янка»; ур. ЗОЛОТуха у с. Навози = «Дніпровське»; о. ЧУДин у с. Прохорів; кут КОРЧЕВАТка (евенк. карчи 'гроші' + пахл. абад 'селище') у с. Старик; далі кут ПОВОЛОЖЖЯ! у с. ШМАІвка; яр ИРЖавець у с. Довжик; г. Городище ОР-Гощ, ліс ЯЗви, р. СИБЕРежка у с. РОГОЩі; ур. ЗОЛОТуха (поч. В- помилк.?), рівч. ЮРКОвський у с. ТАБАІвка; кут КРАСовщина, р. КУРЕНівка = КОРЕНівка (пор. КОРЕНЬок См Глухів; на Карти Шуберта [21, с. 19–21] напис справ-ді КУРЕНекъ); с. КАРХівка (1712 р. КОРХовка); г. ЖУКО-ва у с. Киїнка; р. ЗМІЙовка у с. КОБИЛянка; г. СЕРЕДинська 中國人 у с. КРАСне; р. і с. ЗОЛОТинка; поле РОГи, АРАБчин РІГ у с. Ладинка; ур. ЧЕРЕПАШник і р. БАРАН, РЯБЧина у с. Друцьке; яр ЧЕРЕМУХовий у с. Левковичі; кут АКУловщина, РИЖовщина, луг Дроздові РОГИ, поле БЕЛЬковка, р. ХОТИнова ЯМа, КАРАУЛ у с. Мньов; ур. РОЖки у с. Глядин; кут ДЖОЛОВщина тат. джайлау яйла у с. МОХнатин; кут РОГ, випас МЕРИНОв Долина, ліс ЯЗовки, луг в'ЯЗовка, р. ЖОВТА = Білоус у с. ЮР'ївка; кут КРАСовщина, випас УЗРІЧчя, р. ЯМочка у с. Новий Білоус; с. СЯДРИЧі = «Деснянка» (пор. вище (4.19) ліс СИНДРАКОв та САНДРАКи+ Вн); х. ГОРБОЛєєвка; ур. ЗАРІЧчя *серег, ВИР у с. Піски; бол. ТОРЧИН у х. Єньків; кут БабічУВщина, луг За ЗВЕНИчевим у с. РОЇще; кут ГузІВщи-на, дол. БУТова, рівч. ЯСлюков у с. Рудка; кут КУРДовка і випас РОГи у с. СЕРЕДинка 中國人; ур. ТОРЧИН, МАМИШ у с. Слабин; оз. ЯМочка, ХАТУЧа, р. ЯМа у с. Слабин; кут ЦЕРКОВСЬКА?, дол. ГАРБЕЛЬєва, поле КАЗАНський Берізник у с. Слобода; х. ПИСАРевський; ур. ЗАБОРОВая, МОШки, г. ЗАБАРОВська, р. БОРОВа, ліс МИШковщина, оз. ВИР, ХАТУЧа у с. КОЗЕРОГи; кут РОГ, ур. АНТОНівка у с. Старий Білоус; рівч. ШАПОРовка Шахпур IV ст.?? у с. Черторейка-«Малинівка»; луг ЖЕРВАНок Зарван у с. Полуботки; ліс ЯЦево у с. Товстоліс; р. СВІНка *савин, оз. БАРАНОв ЯМа у с. Улянівка; г. БУГЛАЧка, луг ЮРГОве, бол. МУХОВАТе у с. ЯЦево - «Новоселівка»; кут ТРУХА-Нівка, РОГОвовка, БУШТРіківка пехл. уштур 'верблюд' у с. Халявин; випас ЮРКОвщина у с. Хмільниця; рівч. ЖА-БИХа, бол. ХАВРове (пор. Ковров), кут МОГИЛевщина, ЖАБОВщина, ліс РОГата, СОРОЧе, поле На ЯМі у с. РЯБці;

кут ЯШновщина, бол. ЧЕМЕРХове, дол. САВЕНкова, поле ВИТЬове, КОБИЛянщина у с. Черниш; ур. КРИМчиця, ЯС-люків, берег САЛІВОнова хозарс. саліфан, ур. ХИЛЬкова Круча на р. Снов, струм. СОКОРник у с. Клочків; ур. КОРОВЕЛЬ як. **харабыл** ‘караул, сторожа’, ЯНівське, кут КУЛИШівка. ОСАУЛківка *Яс- у с. Шестовиця; кут КАЛАНТАЙвка Калантай, ур. КОРАБЛице, поле ЦЕРКовна РУГА, МОРГУНове у с. Шибиринівка;

4.21. Серед-, Шейбон-, Моран-. Регулярна повторюваність у розглянутих контекстах назв від основи Серед- наводить на думку про можливе відображення в них відомих далекосхідних реалій: китайська назва Китаю 中國 Чжун-Куо букв. «Серединна (中) Держава», а китайців 中國人 чжун-куо жень букв. «люди Серединної Держави». У тій етномовній картині світу всі інші країни розміщаються довкола Китаю, – а він посередині (для обставин XIII ст. це мав бути синонім монголів). Тоді пор. і назви нп Середина Лв, Середина-Буда См, Серединки Тр, СерединЦІ Хм.

Уперше таку можливість помічено на контекстах: • **ВОРОБЛячин харабыл** Лв Яворів: .СЕРЕДина 中國人; ВЕРБЛяни харабыл, КАЛИТяки; МУРИНи морин, КАЛИНівка, ВОРОЦів, СЕРЕДній ГОРБ 中國人, БУНів, ІВАНики, ДОБРОСТАНИ, НАГАЧів каз. **нагаш** ‘родичі з боку матері’, ЯМельня, ВАКУЛИ, СОЛИГИ негід. солиуи- ‘верховинець’, СОЛУКИ евенк. солак- ‘верховинець’, МОРАНці монг. **морин** ‘кінь’ (пор. і хрестоматійні назви МОРИНці Чк2); СВІДНИЦЯ монг. Субудай; • ур. ШИБОНиця Шейбан (брат Батия), КНЯЖе, КОНеве у с. СЕРЕДи, ур. ЧЕРЕМАШице біля р. Уборт у с. Підлуби Жт Ємільчине; ур. ЖУШМАНЬ (пор. Єсмань) КОРЕНЬЯ *кур- біля с. ЯНЧА-Рудня («Рудня Іванівська», ур. КАЛИНОвка у с. Зубковичі [21, с. 21–6]; • М'ЯКО. ХІД Мякка ‘Мекка’ (Афан. Нік.) Вн БЕРШадь Берке + чадь: ВОВЧок балик, КРАСНосілка, СЕРЕДинка, КАВКули, ЯЛА-Нець 2; • кут СЕРЕДівка, ур. РОГ у с. Підлісне = ЦЕРКвище+ Чг КОЗелець: кут ЧИЖівська у с. САВИН, ур. ВОРОНОвщина у с. Карпеки, ур. ЯВОНівщина, БУТківщина у с. Ставиське, ур. ФОРОСТОВАТе (i.4.19) у с. ХРЕЩате; ур. КОРЖівщина, р. ЧЕМЕРка у с. ЧЕМЕР; кут ЗОЛОТИй Хутір, ур. ТАТАРський Брід • кут ОСЕРЕДок у с. ЖУКівка Чг Куликівка: ур. КАМАРець, КОЗАРовщина, ЦЕРКовне, бол. ЯЗВИ, оз. ВОЛЖин у с. Кладьківка; оз. ЗАЛАТуша, ТУРА-Мівка, долини РУБанова, ШАХова, могили – ГОРЯНське Кладовище *агарян- у с. КОВЧин Кабк Кавказ.

Але в такому разі: • Чуньків = ЧУНЬКОВ+ 中國 Чжун-Куо Чв ЗаСТАВна: РЕПУЖинці.ХРЕЩатик, БАЛАМУТівка монг. баламут, РЖАВинці, БОЯНчук, КАДУБівці, яр СЕРЕДній у с. ОНУТ монг. *он-үүд ‘туни’, ЮРКівці; • р. Чуківка < ЧУКОВка 中國 у с. ЧУКВА Лв САМБІР: ЧАЙКОВичі.КОЛБАЕвичі, БАРАНівці, БІСКовичі бешік, КАЛИНів, ХВОРОЩа, ОРХовичі уруг, ГЛИБоч, КОН.ЮШКИ-КОРОЛівські монг. **харуул** ‘караул’, КОНЮШКИ-ТУЛИГОЛОВи Туран, БІЛОКи;

• р. Чугівка = ЧУГОВка 中國 (1786) у м. Чугуй: БАШКИРівка, р. Стара ПЕЧЕНІГа у нп ПЕЧЕНІГи, ЗаРОЖне, БУРЛУК, ІВАНівка, ЮРЧЕНкове чжурчжен-, яр і с. ТАГАНка =

КАГАНской Перевоз+; яр ВОЛОХів п СЕРЕДньої БАЛАКлій-ки; • Чаньків = ЧАНЬКОВ+ 中國 Хм ДУНАївЦІ: .ЗаСТАВля; УДРіївЦІ, СТАВище, ІВАНківці, ДЕРЖАНівка, АНТОНівка, ВИХРівка, СМОТРИЧ.КРИНИЧани, ЯЦЬківці.

4.22. Деревен-, Хваліс-, Навгач-. Афанасій Нікітін зберіг живу вимову географічних реалій XV ст. Він доніс до сьогодні назви «море Дербеньське, дорія Хвалитьська» (Каспійське море) з уже втраченим -т- у прототипі Дербент. У сполученні із синхоричними контекстами це підказало етимологію топонімів-реплік б. ДЕРЕВ'ЯНка Дц, Лв (DEREWENka [СГУ, 167]), р. ДЕРЕВНиця Чв, пот. ДЕРЕВНи-кУВАТий Зк (*абад), пот. Деренівка і ур. ДЕРЕВЕНівка Чв, нп ДЕРЕВЕНське Хк, ДЕРЕВИНи Чг, ДЕРЕВ'ЯНки Вн, Кв, Лв, а також б. Фалійська Канава Дп, бол. Хваліси [21, с. 21–6], на зах. від с. ГОЛИШі [18, с. 236].

• бол. ХВАЛИСИ У [18, с. 236] = ур. ХВАЛИСовъ [21, с. 21–6] на витоку р. Кам'янка Жт Олевськ {ур. ТАТАРські Ліски під Олевськом; р. ЗОЛОТуха у с. БОРОВе, р. СВІДовка Субудай, ур. ЯМно і КОХОНЕць у с. Кам'янка; бол. СТАВ у нп РИКівка і БОЛЯРка, кут ЗаЦЕРКів'я = ЗАРІЧчя у с. ЛОПАТИчі; ур. ШУРА, БАРАНОва ВОЛОКА, ЯМне, ЖУШМАН у с. Забаро-Давидівка, р. ЖУКовниця, бол КОНСЬке у с. Мала Глумча, ур. ЖУКів, р. РОГи, ХМИРинка, ур. ЯМки біля с. Цвіля; у с. ур. Стара Служба у с. КУРЧИця на р. Случ; р. ОСовець *яс- (пор. осавул, орлик, Ослави) л Уборті, ур. РОГи у с. ОСова *яс-; бол. ЖУКове, КОНюхи, ур. ПояСки, НАВГАЧах каз. **нагаш** ‘родичі з боку матери’ (пор. НАГАЧів Лв (4.21), НОГАЧівка Хм); ур. ШИБОНиця, КАДИще, КОНеве у с. СЕРЕДи, ур. ЧЕРЕМАШице біля р. Уборт у с. Підлуби Жт Ємільчине; ур. ЖУШМАНЬ (пор. Єсмань) КОРЕНЬЯ *кур- біля с. ЯНЧА-Рудня («Рудня Іванівська», ур. КАЛИНОвка у с. Зубковичі; р. ТЕРЕМША *Ч-, ур. ГОЛИНиські *Ка-, ур. ЯШниці, Старі СТАНИ, КОРОЛівка хоруул у с. МЯК.ОЛОВИЧі Мякка (див. 4.27) (тепер «Миколаївка!» Жт Ємільчине на р. ПЕРГа; постає питання, чи й інші не такі само), ур. ВОРОНівці, ЯЗВинка, РАДОМЕЛЬ, КОЗ.ОМИР у с. ОСівка (Солов'ї}), та ін. Можливий прототип справжніх, історичних Кам'яночок рос. ст. Камень ‘назва Уралу’.

4.23. Став-, Хорохорин-. Наспів розв'язок основи назв Стави, Ставища. В Україні ці назви масові, але на вододілах і серед суцільних боліт (!) виглядають немотивовано: с. Ставиське Чг Козелець (це найвища точка у доріччі р. Остер); СтавичАНИ Хм Славута; Ставище Жт КОРОСТЕнь; пор. і болото Став біля с. Болярка Жт Олевськ.

Незвичний і словотвір основи: СтавиЧI, СтавЧАНИ Лв, Хм, Чв 2, СтавиЩАНИ Чг, Ставков'ЯНЕ Чг (пор. іст. поляне, деревляне), СтавЧИНЦІ Хм. У записах відзначено й промовистий наголос б. Стáвочна л Борової; є і підказки з синонімів р. Ставна = Станова (!) (СГУ). Показові й сусідства: • ГОЛИШів *Хваліс- Каспій Вл Луцьк: .НовоСТАВ; КОРШовець, АНТОНівка, БАЇв, БУЯНи, Радомишль, СУХоволя, ЗабОЛОТці, ХОРОХОРИН! Хорохорин, столиця Чингіз-хана (пор. і ГОРОХОЛИН IФ Богородчани: БОЙки, БОГРівка тюрк. бугра верблюд, СОЛОТвин *з-); • ГОЛИ-

Шів *Хваліс- Рв Рв: .За~~СТАВ~~’я, Старо~~ЖУКІВ~~; Нов~~СТАВ~~.
~~ДЕРЕВ’ЯН~~е Дербень, .СТАВиЧІ, ЯСининичі, ПОРОЗове, КОРНін *курінь.

Слово *став* (‘місце, де щось стоїть’) звузило значення, адже *стає* не лише вода: «*А в другий раз приходив ватажко Вовчок, та й став* коло Константина. ЗОЮР, I, 132. Цікаве значення *став* «стайня» на Смоленщині: *Пошел ен на ставы-коюши выбирать себе лошадь* (1914) [23, с. 15]. Але найпереконливіший периферійний архаїз зберігся у говірці Новгорода: *став «стоянка, місце тимчасового перебування. Став-то раненых вот в той деревне был* (1969) [23, с. 15]. Усе це відгомін доби Степу.

Став ‘стоянка’ міг бути й на р. **СТАВИЩА** у с. ЖУРЖевичі *чжурчж-? Жт Олевськ [21, с. 20-6]: ур. Ясне, Під’Ясенне, ур. КРУГ.ОВАТО < ъ; ур. За~~ГРЕБЕЛЬ~~ у с. Войтковичі; ур. **Пожо**, КУТО < ъ, ГОЛИшеве *Хваліс і ур. КОРЕНець *у на р. Ствига. Є логіка у контекстах: ліс ПИСАРщина і ур. **СТАВИЩЕ** у с. Остапівка Чг Варва; ур. КАНівщина, дол. КАЛИНівська і луг **СТАВИЩЕ** у смт Варва Чг.

4.24. Бунак-, Таган-, Бурлук-. Незалежною вказівкою на такі ж тимчасові стоянки стають уже вивчені основи Бунак- (є і омонімічне прізвище) з пехл. *bunag* ‘багаж, місце перебування, житло, табір’ (МакКензі) [9, с. 592] і Таган- (бур. **тагаан** ‘тринога для підвішування казана над багаттям’). Пор. • **БУНАКове** Хк Лозова: Добро~~БУТ~~, ГАННівка; БРАТолюбівка, ЧЕРВОНИЙ КУТ, МИРне, СЕРГіївка, **ЖУКОве**, МИРолюбівка, ШАТівка, КНЯЗеве; НовозАБЕРЕЦЬке, Нова МЕЧебилівка .КІНне; БАРАБашівка;

• **ТАГАНка** Хк Чутгуй: ЧЕРВОНЕ, **БУРЛУК** Бурлюк (Джуцид, IV коліно), ИВАНівка, ЮРЧенкове; • **ТАГАНЧА** Чк КА-Нів: ИВАНьків, ЛАЗІРці, РЖавець, КОЗАРівка, СИНявка. Також: • р. **БУРЛУК** у нп Великий БУРЛУК Хк рц: КУРІНЬки, ГОЛУБівка, ЖУКів Яр, ЯЄЧне Яік ‘Урал’; КРАСНОЯРське, ШИПУВАТе, КАНівцеве.

4.25. Баскак-, Мир-. До депорації татар в Україні було с. **БАСКАКи** (**баскак** ‘намісник хана при васальному князі’) [12, с. 961, с. 164] – тепер чергова «Кам’янка» Жт Жт {**БІЛКА**, БАРАНівка, ЧЕРЕМОШне, ДЕНИШі, СОРОЧЕНЬ, РУЖки, ТЕТЕРівка, ИВАНківці, ГАДЗІНка хаджи, ЗАРІЧани, МИРолюбівка}. Деінде історична пам’ять збрежена: досі є нп Баскаки РФ Чуваш., Тверс.; -ово Яросл., Іван., Смол., Тульс., -овка Смол., Баскачи Моск., Яросл. [15]. Значно частіш основи Мир- з ар. **амір** ‘емір, князь, нойон’ – МИРгороди = МИРВОДи амір + абад, МИРолюбівки, ЛюбоМИРівки, МИРчі Й ПоМІРки.

4.26. Болгач-/Болщач-. Зустрінуто й • кут **БОЛГАЧівка** і оз. **БОЛГАЧ**, оз. ДУНАвиця і бол. **КОРАБЛ**ище у смт Любеч Чг Ріпки: ур. **МОРЕНков** Тарак монг. морин ‘кінь’у х. Горки; ур. **ВЛАДІМИРовська** Дача (4.27) у с. Вербівка; с. ГУНЬКІВка монг. **hün** ‘населення’. Ще Афанасій Нікітін журився, що всюди став *булгак*: це тат. *булгак* ‘зavorушення, заколот, зам’ятня’ [24] (пор. Змітнів Чг).

4.27. М’як-. Завершивши цей епізод студій варто свіжою знахідкою з твору Афанасія Нікітіна 550-річної давнини: «Господи Боже мой! На тя уповах, спаси мя, Господи! Пути

не знаю, иже камо пойду из Гундустана: ...на Хоросан пути нету, ни на Чеготай пути нету, ...ни на Рабостан пути нет. **То везде булгак стал**; князей везде выбил, **и земля ся не скрепила...** А іного пути нет никуды. А на **Мякку** итти, ино стати в веру бесерменскую. Занеже кристияне не ходят на **Мякку** веры деля, что ставять в веру*. А жити в Гундустані, ...у них все дорого...». Отже, **Мякка** – вимова назви Мекки 1470 р. Так врятовано зниклу історію основи М’як-. *От чому с. **МЯК.ОЛОВичі+** Жт (4.22), **МИШ.ОЛОВка** Кв, може якіс МИХ.АЙЛВки.

• оз. **М’ЯКОТИН!** у с. КОЗЛІничі хозя Вл МАНевичі: СЕРХів серег, ЧЕРСък чері-, КАЛИНівка, ПідЦАРевичі 2, КУКЛИ, БОРОВичі, ЗАРІЧчя, КОМАРове хамар?; • **М’ЯКЕНЬківка** Пл РЕШЕТИлівка: КОНОНи, МИХНівка; КОРЖівка, ГОЛУБи, івка, КАЛЕНИки, ХРЕЩате, МИРне, ПИСАРенки, ХОРУЖі, Ященки; • **М’ЯКівка** Хк БОГОДУХів: ХОРУНже, КОРОТке Карт-ан, ИВАНо-ШИЙчине, МИРолюбівка; • **М’ЯКоти** Хм іЗЯСЛАВ: РАДОГОЩ 2; ДОРОГОЩа, АНТОНівка, БІЛОТИН, БІЛОГородка, БІЛЬЧин, ка, МИСЛятин, БІЛИЖинці Білік, ХОТЕНЬ 2, ХРИСТівка *хорист-, ТЕЛІЖенці, КАЛИНівка, МИРне, ЧИЖівка, СОШНе, ЗаБРІД; • **М’ЯКОХІД** Вн БЕРШадь Берке + чадь: СЕРЕДинка, ЯЛАНець 2; • р. **М’ЯКиша** (СНМРИ 1859 Черн., с. 151) Чг СОСНиця: руч. БІЛОЧ с. 158, у с. Волинка, р. **ВЕЖівка** вежі?; р. ВІЖівка у с. Вел. Устя; ГАННівка; БУТівка, Старо~~БУТівка~~, За~~ГРЕБЕЛЛЯ~~, КОНятин, р. ВАЛКи балик у с. СИНютин; ПОКОТИлівка *багат-; р. СВІРка у с. СВІРок; р. БУЛДИЖка bulduq ‘прибути’/рос. діал. (владим.) булдыга ‘булава’ [15, I, с. 156]; р. **ЖУРЖі** чжурчж-; руч. ИВАНЧА; р. КУРІНЬ у с. Лозівка; р. МОГИЛки; р. МОЛОЧна у с. ПЕКАРів; р. МУРАВійка у с. ЗМІТНів *Замятня.

Розшукано й назву р. Мика = **МЕКА** у м. Микгород+ = Радомишль Жт [18, с. 361] на р. ТЕТЕРів ‘Верблюжачай’. Монголи прийшли буддистами, а в часи панування на Русі прийняли іслам. Тому й різноманітніші його ознаки: **Бахметівки**, Яструбинці, Ромодани Пл, Сорочинці Пл4, Радванці Лв, Редвенці Тр, Ропотуха Чк, Камки Жт, Чг і Комишуватки, Кумарі Mk2, кілька **КомарівЦв**, Комаргород Вн і півсотні **Комарівок** (пор. Мухаммад, Ясриб ‘Медина’, рамазан ‘піст’, сарацини, ризван ‘рай’, укр. ст. *ропать* ‘мечеть’ [16, III, с. 502] = тюрк. камаг, кумар ‘місяць’) і багато схожих. Далі були часи РЕПУЖИЦів ІФ, Чв на Дністрі (лат. gerugnare ‘відкидати віру’; пор. і в Новгородській землі Рыпушкалици і Арабач), **ПЕКУРівки** й **Пекарі** (кімр. ресвт ‘грішник’) і зрештою **ПЕРЕХРЕСТівки** См2, Кр, -ові Од2.

5. Так за роки спроб і помилок кожному камінчику-топоніму, хоч і не зразу, а повернуто його загублене місце у мозаїці минулого. Дотеперішня праця над доліто-писними пластами топонімів пояснима, бо нерідко це єдині мовні свідки ранньої історії. Збіг обставин привів до топонімії часів Золотої Орди, і обсяг збережених назв-свідків тієї пори на землях України дивує. Дальші студії трьох драматичних століть нашої східної історії можуть бути не менш плідними.

ДЖЕРЕЛА

1. Тищенко К.М. Ключі з Астурії від минулого України. Київ : Вид.-во «Аквілон Плюс», 2015. 528 с.
 2. Тищенко К.М. Гунські і аварські топоніми Сіверщини. Збереження історико-культурних надбань Сіверщини. Глухів, 2005. С. 14–24.
 3. Тищенко К.М. Гунсько-аварські топоніми у Європі. Вісник Львівського університету. Серія філолог. Вип. 36. Львів : Вид.-во ЛНУ, 2005. С. 28–48.
 4. Тищенко К.М. Монгольська топонімія у Центральній Європі. IX ходзанавчі читання А. Кримського. Київ : Вид. центр ІС НАНУ, 2005. С. 93–96.
 5. Тищенко К.М. Назви з Глухівщини в колі гунських топонімів Європи. Сіверщина в контексті історії України. Суми, 2007. С. 23–37.
 6. Тищенко К.М. Сорокові Бал'чики: алтайські топоніми Сумщини. Сіверщина в історії України. Вип. 2. Київ–Глухів, 2009. С. 24–31.
 7. Тищенко К.М. Слід тунгусів, маньчжурів і монголів у топонімії України. Вісник Львівського університету. Серія філол. Вип. 61. Львів, 2014. С. 208–219.
 8. Тищенко К.М. Іншомовна історія українців: 2300 реалій античності й середньовіччя у мові, топонімах і прізвищах. Київ-Броди : Вид.-во «Просвіта», 2018. 816 с.
 9. Тищенко К.М. 42 епохи українських мовних контактів: енциклопедія 3000 реалій античності й середньовіччя у мові, топонімах і прізвищах. Київ-Броди : Вид.-во «Просвіта», 2020. 912 с.
 10. Clauson G. An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish. Oxford : At the Clarendon Press, 1972. 1034 р.
 11. Селезнєв Ю.В. Елита Золотої Орди. Научно-справочное издание. Казань ; Вид.-во «ФЭН» АН РТ, 2009. 232 с.
 12. Українська РСР. Адміністративно-територіальний поділ / ред. Н. Попівський та ін. Київ : Укр. вид.-во політичної літератури, 1947. 1066 с.
 13. Тищенко К.М. Долітописна мовна історія українців. Київ-Дробич : Вид.-во «Післявіт» 2016. 752 с.
 14. Санжеев Г.Д., Орловская М.Н., Шевернина З.В. Этимологический словарь монгольских языков: В 3-х т. Москва, 2018.
 15. Microsoft Encarta Premium, 2009. Е-ресурс.
 16. Фасмер М. Этимологический словарь русского языка: В 4-х тт. Москва : Изд-во «Прогресс», 1964–1973.
 17. Українська РСР. Адміністративно-територіальний поділ / ред. Д. Шеягін. Київ : Укр. вид.-во політичної літератури, 1973. 816 с.
 18. Словник гідронімів України / ред. А. Непокупний та ін. Київ : Вид.-во «Наукова думка», 1979. 782 с.
 19. Павленко С. Мікротопоніми Чернігово-Сіверщини. Чернігів : ПАТ «ПВК «Десна», 2013. 600 с.
 20. Справницький словник тунгусо-маньчжурских языков. Матеріали к этимологическому словарю: В 2-х тт. / ред. В. Цинциус и др. Ленинград : Изд-во «Наука», 1975.
 21. Карта Шуберта. (Карты трехверстовки; freemap.com.ua › карты-ukrainy)
 22. Словарь української мови / упорядкував, з додатком власного матеріалу, Б. Грінченко. У 4-х т. Київ, 1907–1909.
 23. Словарь русских народных говоров. Вып. 41 / ред Ф. Сорохетов. Санкт-Петербург : Изд.-во «Наука», 2007. 342 с.
 24. Древнетюркский словарь / ред. В. Наделяев и др. Ленинград : Изд.-во «Наука», 1969. 678 с.
- Tyshchenko K.M. The Golden Horde Place Names of the Left-Bank Ukraine**
- The toponymy of Ukraine preserves till now the continuants of the names from the Golden Horde elite – Jochi and his descendants: Batu-Khan, Buval, Ordu-Ichen, Sheiban, Bashmak, Burliuk, Uzbek, Akul. The names of the amirs (noyons) – Subatai, Kartan, Aidar, Alchedai, Kavgady, Babuij, Kalantai, Koverga, Mamai. In their contexts the various Horde realities are detected: the ethnonyms – Tatars, Mongols, Manchu, Arabs, Alans; place names – the Golden Horde, China, Kashmir, Khvalisy, Derbent, Yathrib, Mecca; other realities – Mong, Yasa, Bilik, urug ‘clan’, tsakhar ‘serfs’, beshik ‘writing’, sambar ‘writing tablet’, dans ‘list’, tsereg ‘army’, abukh ‘captured’; Evenk. oron ‘deer’; Turk. hagan, tagan, baskak, kalyn ‘thick’, bulgak ‘mutiny’, Burkhan ‘Buddha’, asura; Yakut. kharabyl ‘guard’; Tat. savin ‘camel’, Ar. al-haluba ‘milch camel’; Pahl. bunak ‘property, tent’; Slav. pysar ‘scribe’, stav- ‘camp’ etc.
- Key words:** language contacts, toponymy of Ukraine, the Left Bank Area, Golden Horde, Mongolian, Tungus-Manchu, Old Turkic, Arabian, Pahlavi contacts.

REFERENCES

1. Tyshchenko, K. (2015). *Kluchi z Asturii vid mynuloho Ukrayny* [The Asturias Keys of the Ukrainian History]. Kyiv : Vyd.-vo «Akvilon Plus». [in Ukrainian].
2. Tyshchenko, K. (2005). Huns'ki i avars'ki toponimy Sivershchyny [The Hun and Avar Place Names in the Siveria Region]. *Zberezhennia istoriko-kul'turnykh nadban' Sivershchyny*. PP. 14–24. Hlukhiv. [in Ukrainian].
3. Tyshchenko, K. (2005). Huns'ko-avars'ki toponimy u Ievropi [The Hun and Avar Place Names in Europe]. *Visnyk Lvivskoho*

natsionalnoho universytetu. Seria filolohichna: naukovyi zhurnal - Bulletin of the Lviv National University. Series in Philology: Scientific journal. Vol. 36, pp. 28–48. [in Ukrainian].

4. Tyshchenko, K. (2005). Monhol's'ka toponomiia u Tsentral'nii Yevropi [The Mongolian Place Names in Central Europe]. *IX skhodoznavchi chytannia A. Kryms'koho – The A. Krymsky 9-th Oriental Colloque*. PP. 93–96. Kyiv : Publ. center IS NANU. [in Ukrainian].

5. Tyshchenko, K. (2007). Nazvy z Hlukhivschyny v koli huns'kykh toponimiv Yevropy [The Place Names of the Hlukhiv Area among the Hun Toponyms in Europe]. *Sivershchyna v konteksti istorii Ukrayny – The Siveria Region in the Ukrainian History Context*. PP. 23–37. Sumy. [in Ukrainian].

6. Tyshchenko, K. (2009). Sorokovi Bal'chyky : altaiski toponimy Sumshchyny [Sorokovi Bal'chyky: the Altai Place Names of the Sumy Region]. *Sivershchyna v istorii Ukrayny – The Siveria Region in the Ukrainian History*. Vol. 2, pp. 24–31. Kyiv–Hlukhiv. [in Ukrainian].

7. Tyshchenko, K. (2014). Slid tunhusiv, man'chzhuriv i monholiv u toponimii Ukrayny [The Tungus, Manchu and Mongol Traces in the Ukrainian Place Names]. *Visnyk Lvivskoho natsionalnoho universytetu. Seria filolohichna: naukovyi zhurnal – Bulletin of the Lviv National University. Series in Philology: Scientific journal*. Vol. 61, pp. 208–219. [in Ukrainian].

8. Tyshchenko, K. (2018). *Inshomovna istoriya ukraintsv: 2300 realii antychnosti y seredniovichchia u movi, toponimakh i prizvyschakh* [The History of the Ukrainians in the Language Borrowings: 2300 realities of the Antiquity and Middle Ages in the Language, Place and Family Names]. Kyiv, Brody : Vyd-vo «Prosvita». [in Ukrainian].

9. Tyshchenko, K. (2020). *42 epokhy ukraints'kykh movnykh kontaktiv: Entsiklopedia 3000 realii antychnosti y seredniovichchia u movi, toponimakh i prizvyschakh* [42 Epochs of the Ukrainian Language Contacts: Encyclopedia of 3000 Realities of the Antiquity and Middle Ages in the Language, Place and Family Names]. Kyiv, Brody : Vyd-vo «Prosvita». [in Ukrainian].

10. Clauson, G. (1972). *An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish*. Oxford : At the Clarendon Press.

11. Selezniov, Yu. (2009). *Elita Zolotoj Ordy. Nauchno-spravochnoe izdanie* [The Elite of the Golden Horde]. Kazan : «FEN» AN RT Eds. [in Russian].

12. Popivs'kyi, N. (Ed.) (1947). *Ukrainska RSR. Administrativno-teritorial'nyi podil* [Ukrainian SSR. The administrative-territorial division]. Kyiv : Ukr. vyd-vo politychnoi literatury. [in Ukrainian].

13. Tyshchenko, K. (2016). *Dolitopysna movna istoria ukraintsv* [The Pre-Chronicle language history of the Ukrainians]. Kyiv, Drohobych : Vyd-vo «Posvit». [in Ukrainian].

14. Sanzheev, G., Orlovskaja, M., Sheverrina, Z. (2015–2018). *Etimologicheskiy slovar' mongol'skiy jazykov*. Vols. 1–3. [The Etymological Dictionary of Mongolian Languages]. Moscow : IV RAN Eds. [in Russian].

15. Microsoft Encarta Premium (2009). E-атлас.

16. Fasmer, M. (1964–1973). *Etimologicheskiy slovar' russkogo jazyka*. Vols. 1–4. [The Russian Etymological Dictionary]. Moscow : «Nauka» Eds. [in Russian].

17. Sheliahin, D. (Ed.) (1973). *Ukrainska RSR. Administrativno-teritorial'nyi podil* [Ukrainian SSR. The Administrative-Territorial Division]. Kyiv : Vyd-vo polit. lit. [in Ukrainian].

18. Nepokupnyi, A. (Ed.) (1979). *Slovnik hidronimiv Ukrayny* [The River Names of Ukraine. Dictionary]. Kyiv : Vyd-vo «Naukova Dumka». [in Ukrainian].

19. Pavlenko, S. (2013). *Mikrotoponimy Chernihovo-Sivershchyny*. [The Microtoponyms of the Chernihiv-Siveria Region]. Chernihiv : PAT «PVK «Desna» Eds. [in Ukrainian].

20. Tsintsius, V. (Ed.) (1975). *Sravnitel'nyi slovar' tunguso-man'chzhurskikh jazykov. Materialy k etimologicheskemu slovari*: V 2-kh t. [The Comparative Dictionary of the Tungus-Manchu Languages. Materials for the Etymological Dictionary: In 2 Vols.]. Leningrad : Vyd-vo «Nauka». [in Russian].

21. The Schubert Map. E-resource (freemap.com.ua › karty-ukrainy). [in Russian].

22. Hrinchenko, B. (Ed.) (1907–1909). *Slovar' ukraints'koj movy*: U 4-kh t. [The Ukrainian Dictionary: In 4 Vols.]. Kyiv. [in Ukrainian].

23. Sorokoletov, F. (2007). *Slovar' russkikh narodnykh govorov* [The Russian Dialects Dictionary]. Vyp. 41. Sankt-Peterburg : Vyd-vo «Nauka». [in Russian].

24. Nadelajev, V. (Ed.) (1969). *Drevnetiurkij slovar'* [The Ancient Turkic Dictionary]. Leningrad: Vyd-vo «Nauka». [in Russian].

*Стаття надійшла до редакції 28.02.2021 р.
Рекомендована до друку 28.04.2021 р.*

